

Dag 82, woensdag 13 juni 2018. Vandaag via Puenta la Reina naar Estella gelopen. Zoals de meeste dagen start iedereen op zijn/haar eigen tijd in Zariquiegui. Bij de 'ijzeren pelgrims' zie ik Graham en Anne die ook in de San Andreas Albergue hebben geslapen. We nemen foto's voor elkaar en gaan verder. In het volgende dorp zie ik Mathilde en Cloe weer en even later ook onze Braziliaans George. We gaan met zijn vieren verder richting Puenta la Reina en onderweg zingen we Brasil, lalalalalalalalalalaaaaa, en Quantanamera, wat al snel wordt aangepast naar Puenta la Reina. De woorden passen precies op die melodie. Mathilde en Chloe zijn zussen en lopen de Camino tot Burgos. George gaat door tot Finisterra en daarna naar vrienden in Portugal. George en ik hebben dezelfde leeftijd en hij heeft 2 dochters, en ook nog 2 kleindochters, al opa dus... Daar moet ik nog even niet aan denken, dus Michel en Thomas nog ff wachten! We lopen gezellig richting Estella, een lange tocht, en qua afstand een nieuw record voor onze zussen uit Frankrijk. Volare wordt een paar kilometer voor het einde omgeturnd tot Estella! En na 37 kilometer zijn we bij de Albergue Parroial waar Carles ons welkom heet. Vanavond is het gezamenlijk eten. Iedereen neemt wat mee, koopt wat en/of kookt wat en daarmee maken we één groot diner. Mathilde, Chloe en ik zijn toe aan een terrasje en gaan daarna voor de fruitsalade als bijdrage aan de maaltijd. Als we terugkomen bij de Albergue is het een drukte van jewelste en een half uur later staat er een feestmaal op tafel. Mauricio en Mariapia (Roncesvalles) uit Italië zijn er ook en verder nog Simone en Valéria (I), Siri met haar moeder uit Zweden, Camille uit Engeland, met haar vriend Maxince uit Frankrijk, En Samuel uit Zwitserland die vanuit Sankt Gallen vertrokken is voor zijn Camino. En nog 2 Spanjaarden van de Albergue maken de groep compleet. Carles blijft achter de tafel staan, loopt et rond en ziet er op toe dat iedereen het naar zijn zin heeft. Na het drankritueel met sterke drank uit een waterbak zit de sfeer er goe in en e is genoeg: rijst tomaten met tonijn, hartige taart, ham, olijven, snacks, kaas, wijn, bier, genoeg! Ook de fruitsalade valt bij iedereen in goede aarde, en als toetje taart, koekjes met chocolade en koffie. Tijdens de gesprekken blijkt dat Maxince onderweg 2 bekenden van mij is tegengekomen. Laurent, onze Fransman die ik tussen Saintes en Bordeaux diverse malen ben tegengekomen, en Louise from Quebec, die hij in Melle heeft ontmoet, en waar ik drie dagen mee gelopen heb tot Bordeaux. Het blijft een kleine wereld op de Camino. Na het diner gezamenlijk afwassen en dan naar bed. Voor het slapengaan schrijf ik nog wat in het Livre d'Or, het gastenboek: dit is een van de pareltjes op de Camino. Carles en zijn vrienden creëren de mogelijkheid om samen de Camino te vieren!

